

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

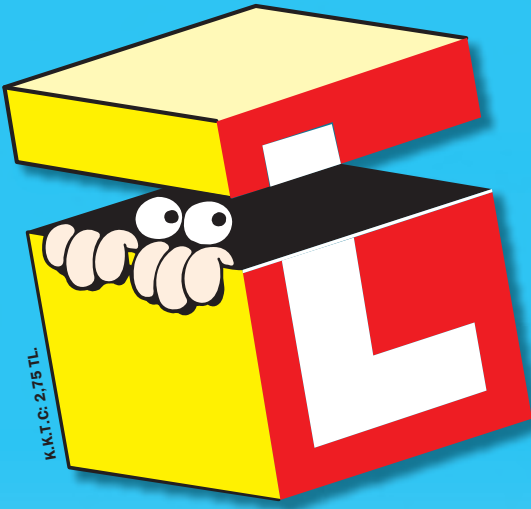
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

1179

LeMan

9 Temmuz
2014
Çarşamba
Sayı:
2014/28
2,5 TL
(KDV Dahil)

Kadın cinayetlerinin ardı arkası kesilmiyor... Bir günde ayrı kentlerde toplam üç kadın öldürüldü.. 12 yaşında öldürülen "çocuk gelin" Kader Erten'in duruşmasına ise kimse katılmadı!.

**HAYROLA
İSMİHAN
ABİ!.**

**DÜNYA EVİNE GİRİYOM
BUGÜN. ARABAYI SÜSLEDİM..**

Behiç Pek

SEFER SELVİ

Okmeydanı'nda öldürülen Uğur Kurt soruşturmasında yeni ortaya çıkan görüntülerde bir polisin, arkadaşlarının, "sıkma bekle" uyarılarına karşın ateş ettiği ve Uğur Kurt'un yere düştüğü görülüyor..

Kemal Kılıçdaroğlu'na yumruk atan Orhan Övet'le ilgili soru önergesini Adalet bakanı Bozdağ, "kişilik ve özel yaşama" ilişkin olduğu için yanıtlamadı..

Şamil Tayyar'dan bir cılk yumurta tezi daha , "Sivas katliamı Alman istihbaratı yaptı.."

İstanbul Büyükşehir belediyesinin yeşil alanlarla ilgili attığı görsel tivitte, İstanbul'da kişi başına düşen yeşil alan miktarı, diğer Dünya kentlerine göre oldukça düşük, 2 metrekareden az olduğu görülüyor..

Başbakan Erdoğan'ın mal beyanına göre "evi" bile yok..

21 yıldır, "16 haziran" adlı tek kişilik örgütü kurmak ve yönetmekle suçlanan Sarp Kuray'ın müebbet hapis cezasını Yargıtay onadı..

Torba yasaya eklenen bir madde ile köprü, otoyol -vb- yapılmaması sırasında mülkü kamulaştırılan vatandaş, önerilen fiyatı kabul etmek zorunda kalacak ve dava açma hakkı olmayacak..

Fransa eski Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy hakkında "nüfuzunu kötüye kullanma ve soruşturmanın gizliliğini ihlal" ve "ağır yolsuzluk" iddiasıyla adli soruşturma açıldı.

Hafız olduğunu söyleyen bir genç, Trabzon'da Ekmeleddin İhsanoğlu'na "CHP zihniyeti İslamiyete zarar verdi. Siz cumhurbaşkanı olursanız Kuran iptal mi olacak?" diye sordu. İhsanoğlu da seçilirse kendisinden "kıraat-ı aşere" (Kuran'ı farklı ekollerle okuma) istediğini söyledi.

Irak Şam İslam Devleti (İŞİD) militanları, 10 Haziran'da kaçırdığı 32 Türk tır şoförünü serbest bıraktı. Yaptığı açıklamada önceki geceyi uykusuz geçirdiğini ve çok çalıştıklarını belirten Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, halen rehin tutulan 49 vatandaşımız için de çalışmaların sürdüğünü belirtti.

Van'ın Gürpınar ilçesinde cenazesi çuvala taşınan 3 yaşındaki Muharrem Taş'ın ölümüyle ilgili Van valiliği, 4 kurum hakkında soruşturma izni vermedi..

Siirt Pervari'de intihar ettiği öne sürülen, 12 yaşında gelin olmuş Kader Erten'in duruşmasına kimse katılmadı..

Sanık polis ifadelerine göre; "Berkın Elvan'ı eylemciler öldürmüş olabilir?"

ÖN KAPAK KONUSU

Bir günde ayrı kentlerde toplam üç kadın öldürüldü..

Le
e
M
an

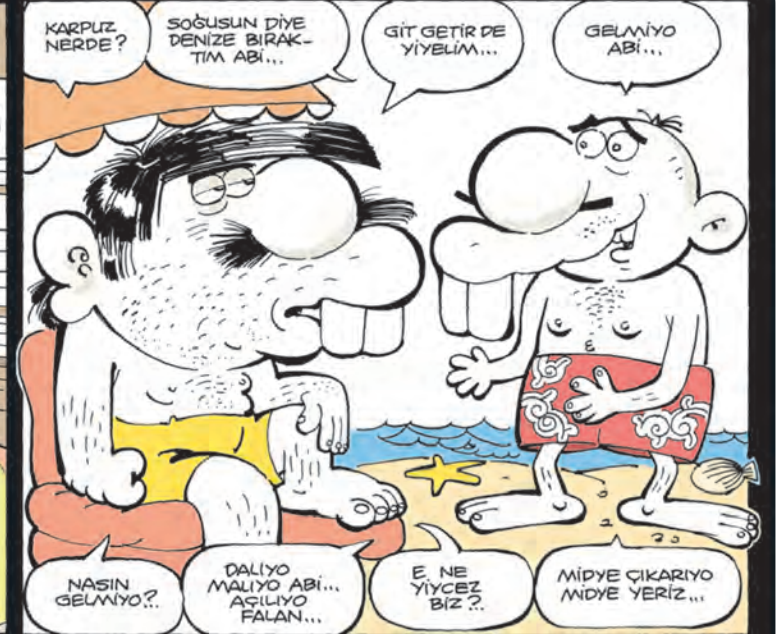
Diyarbakır D tipi kapalı cezaevinde tansiyon ilaçları geciktirilen ve beyin kanaması geçiren 58 yaşındaki hasta tutuklu Ekrem Çiçek, 40 gündür hayatta kalmaya çalışıyor..

Abdullah Cömert'i öldüren polisin 25 yıl hapsi istiyor..

Behiç Pek

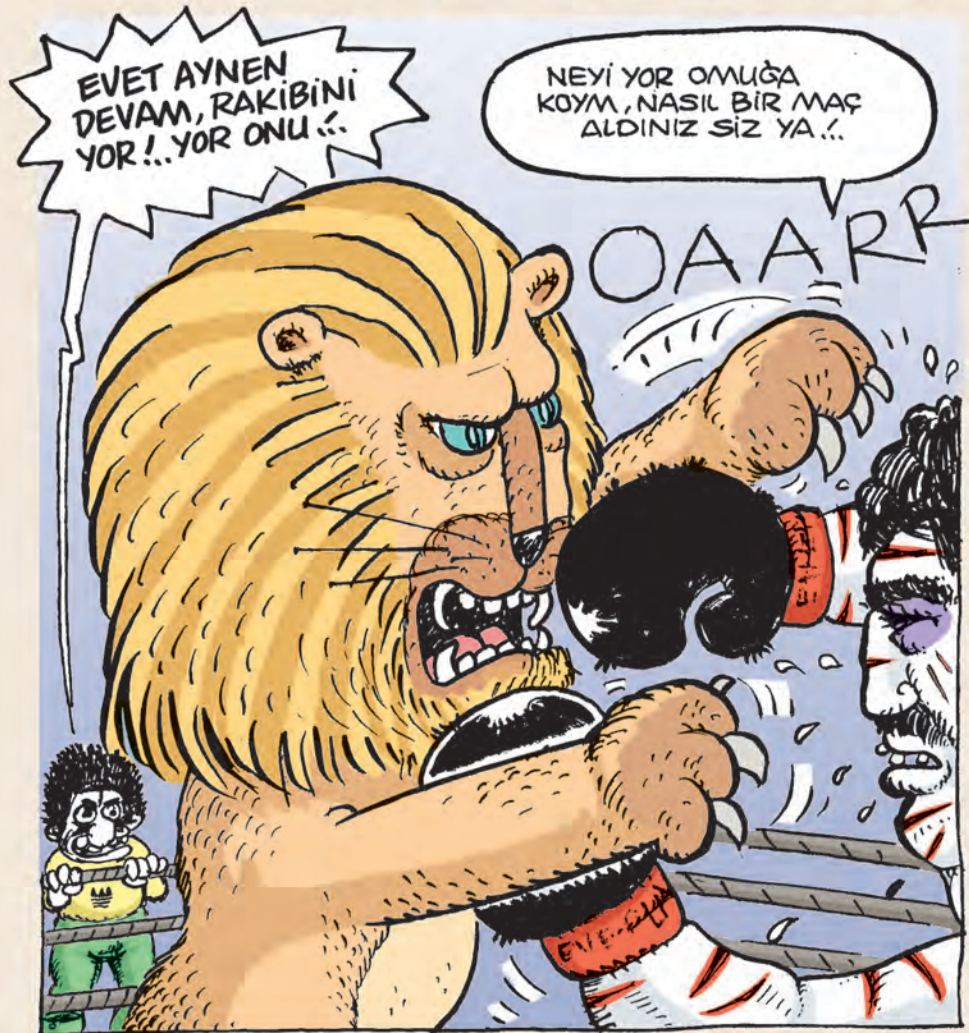
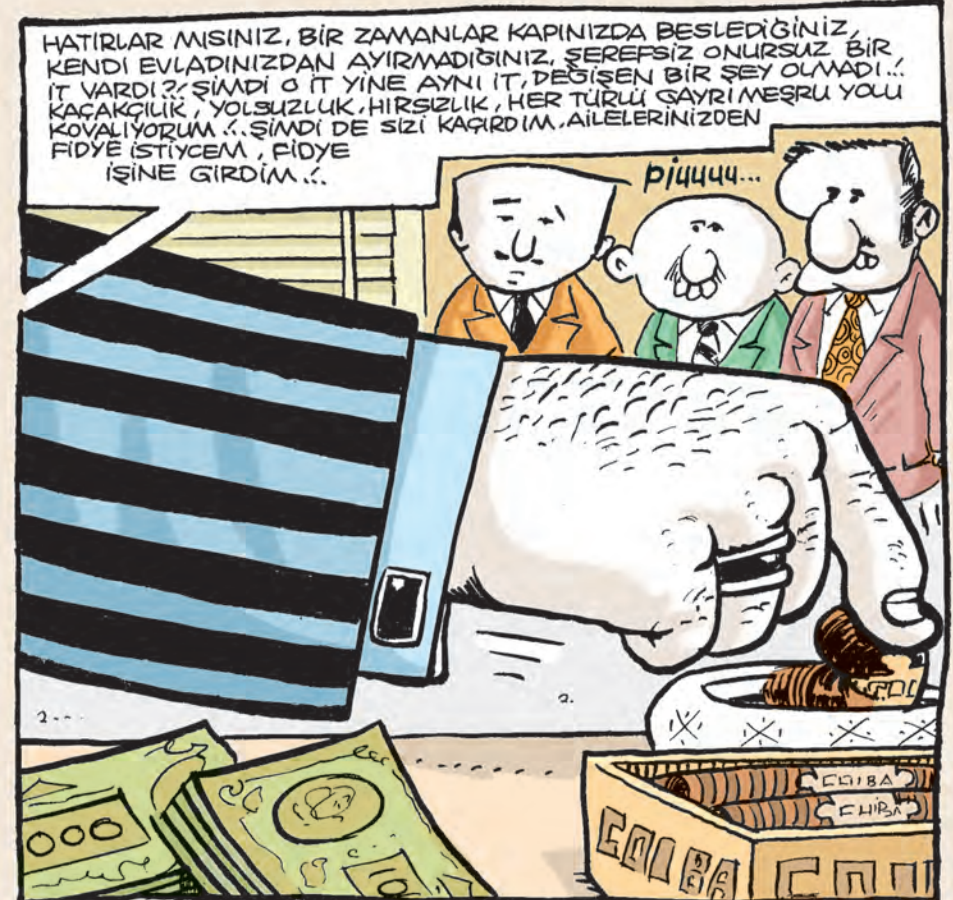
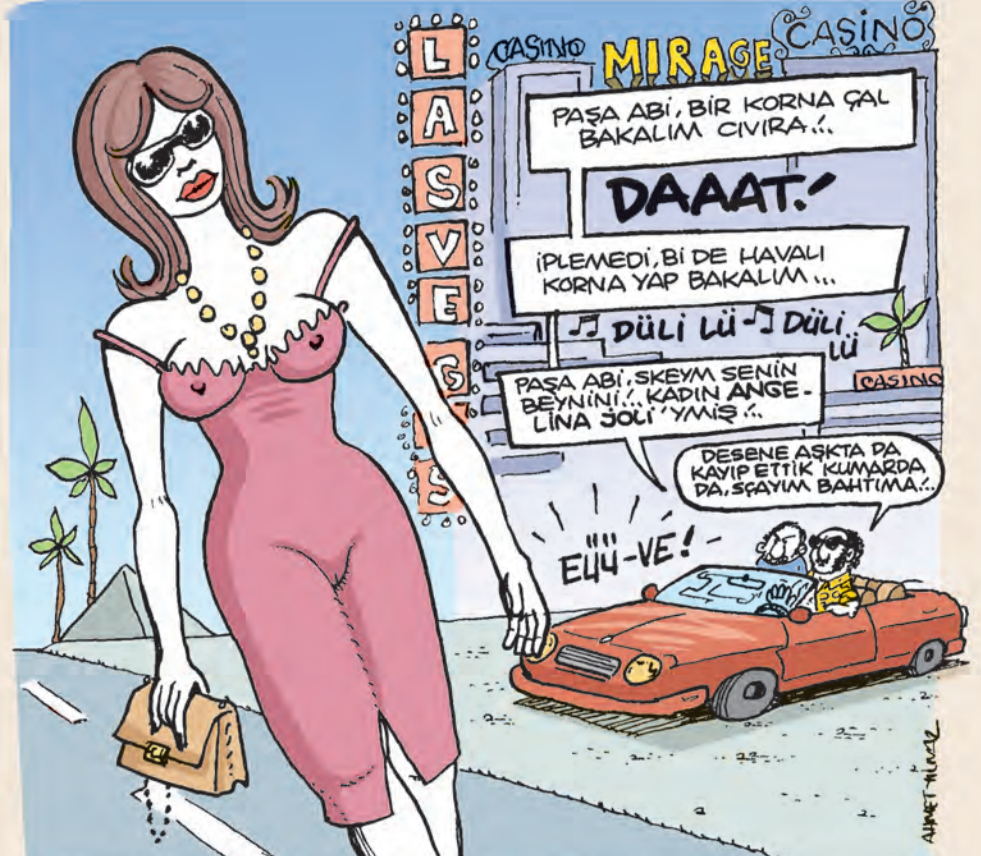
Ziftli Sütlaç

GÖKHAN DABAK

CİMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

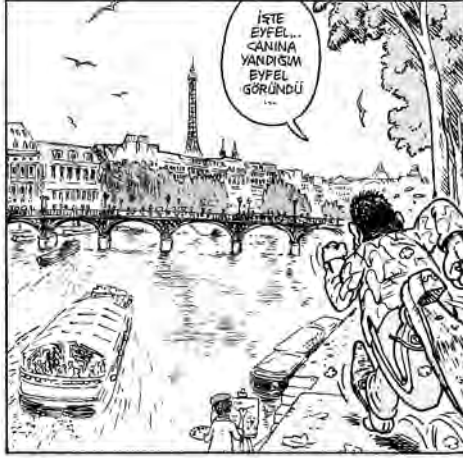
GÜNERİ İÇOĞLU

Hayatında hiçbir şey yapmamış bir kişi, kibirli bir kimse-den daha çok şey yapmıştır. (Haiti Atasözü)

Atina'da taksi bulmak oldukça zor. Eğer taksi sizin gitmek istediğiniz yöne doğru gidiyorsa daha doğrusu sizin gideceğiniz yer taksinin ilk müşterisinin gittiği yönde ise binebiliyorsunuz. Bunun için eğilip her taksiye gideceğiniz yerin adını söylüyorsunuz. Uygunsa duruyor ve biniyorsunuz. Böylece burada yaşayanlar eğilip kalkarken gündelik jimnastiklerini de yapmış oluyorlar. Çünkü aynı işlemi en az kırk defa yaptığınız için karnınızda yağ falan kalmıyor. Fakat taksi size uygun değilse kafanızı hemen çekmelisiniz. Yoksa arkadan gelen araba çarpar ve kafanız yerinde kalmayabilir. Ücret hususuna gelince; ilk binen garip, taksinin keyfini süremediği gibi taksimetrede ne yazmışsa hepsini ödemek zorunda. Ondan sonra binenler ise taksimetre açılış parası eklenmek suretiyle gittikleri yol kadar para ödüyorlar. Fakat eğer ilk binen istemezse taksici yoldan adam almıyor. Ama genelde ilk binen birşey söylemiyor. Çünkü kendisi de başka zaman taksi bulamaz bir halde eğilip kalkar durumda olacağını gayet iyi biliyor. Gün olur yolunuz buralara düşerse kerkilmeyesiniz diye yazıyorum bunları. Taksi şoförlerinin bir özelliği gözümü çarptı. Yoğun trafikte sağa-sola, öndeki-arkadaki arabalara hep küfür ediyorlar. Bir kilise ya da mezarlık önünden geçerken susarak elleyle vücutlarında istavroz yapıyorlar. Kiliseyi On metre geçince tekrar başlıyorlar küfüre. Yol boyunca sürüp gidiyor bu. Bir keresinde bir taksici olmadık yerde park eden bir arabanın şoförüne "Ne Karagöz'müşsün senli." dedi...

Metakurgia, Larissa istasyonu, Viktoria'da Filis Sokağı gibi bölgelerde yürürken kapısında gündüz ışık yanan bir yer görürseniz orası genelev-

ÖZET

Selin

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARISTAN

TERS ZAMAN GLADYATÖRLERİ: SUSUZ ÇACIK

dir. Fakat bu ışık bildiğimiz normal bir ampul, sadece bir ampul... Her türlü tehlikeyi göze alarak çok ilginç gelenekleri ve uygulamaları olan müstakil Atina genelevlerini derinlemesine araştırdım, soruşturdum... O bölgedeki esnafla ve gençlerle uzun uzun konuştum... Yok yok elbetteki sandığınız gibi tehlikeli bir araştırma olmadı, zira buradaki genelev bölgeleri dünyanın diğer şehirlerindeki gibi çok tehlikeli yerler değil ve tehlikeli tiplerle dopdolu değil... Hatta çoğu yerden daha sakın bu sokaklar... Enteresan ve değişik kurallarıyla şehirle ve normal hayatla iç içeler... Zaten gezilmesi, görülmesi gereken muazzam mimarideki eski tarihi Atina evlerinin büyük bir bölümü bu bölgelerde bulunuyor ve bu eski güzel evlerin çoğu hali hazırda genelev, onun için şehrin eski dokusunu görmek isteyen mecburen bu genelevleri de görecek... Zira çok geniş bir bölgeye dağınık ve müstakil olarak yayılmışlar... Ayrıca usta grafiticilerin de önemli bölgeleri buralar... İşte şimdi gelelim normal hayatla iç içe olan bu tür evlerin nasıl diğerleriyle ayrıldığına... Bu tür bir evin kapısında orasının müstakil bir genelev olduğunu belirten, gündüz de sürekli yanan bir ampul var o kadar... Herşey AB standartlarına uygun hale getirilmiş. Dışarda hiçbir şey görünmüyor, ne bir hayat kadını ne bir muhabbet tellalı ne de kerane tatlıcılar, hiçbir şey yok, sokaklar bomboş, sadece söz konusu evlerin kapılarında basit ampuller yanıyor ve sanki bu ışık her şeyi sakince anlatıyor... İşin tuhafı her ışık yanan evde sadece bir tane hayat kadını bulunuyor... İçeri girince bakılıyor, beğenilmezse çıkılıyor... Dışarıya gibi içeride de kimse görünmüyor, sadece iç kapıda müşteri geldiğini haber veren bir çan var, kapı açıldığında çalıyor ve birinin içeri girdiği anlaşılıyor. Hayat kadını işte yalnızca bu anda ortaya çıkıyor... İlginç bir sistem, müşteriler evlerden içeri sessiz sedasız girip çıkıyor, ne bağırtı ne çağırıyor, "gel gel her türlü muamele çekerim" diyen de yok yani... Bir de üstelik burda içeri çantayla girmekte serbestmiş... Bizim orası gibi çanta sınırlaması yok yani... Kapıda

görevli de yok, dolayısıyla kimlik sormak da yok... Zaten bu diyarların en ilginç yanı; buralarda kimlik taşıma diye birşey olmaması...

Kapıdaki o sürekli yanan ampulün sönmesi, hayat kadınının yorulup dinlendiğini gösteriyor... Sabah, akşam ve gece olmak üzere 3 kere kadınların vardiya değişimi var...

Bu arada bu sürekli yanan genelev kapı ampullerinin eski devirlerden kalan bir tanesini buldum, gazla çalışan çok eski gaz lambalarından bir tane... Bu ilginç tarihi eser beni çok şaşırttı. Bu kapıda lamba geleneği, elektrikten önce de böyleymiş demekli...

Bir tiyatro ve genelevi yanyana görünce hayatla iç içe oluşlarını daha iyi anlarız... Mesela **Sarri Sokağı**'nda sol tarafta kapısında basit bir ampul yanan müstakil bir genelev ve sağ tarafta ise gayet önemli bir tiyatro yer almakta ve elbetteki iki mekanda da bir oyun oynanmakta; birinde tiyatro, diğerinde ise gerçek hayat oyunu...

Kaldığım evin karşısında okaliptus ve çam ağaçlarından oluşan küçük bir orman vardı. Gönüllü orman koruyucuları bu ormanın önünde kendi yaptıkları bir çardakta gitar çalarak, şarkı söyleyerek gece boyunca bekliyorlardı. O yörede oturan zengin birisi de onlara bir itfaiye arabası bağışlamıştı...

Yollarda bir trafik kazası olursa kazazedenin yakınları tam kazanın olduğu yerde yol kenarına ikonostasia denilen ve içinde ikonlar olan kandil evciklerini koyuyorlar. Kazazede hayatını kaybetmişse üzüntüden, kurtulmuşsa sevinçten koyuyorlar bunu. İçindeki kandiller daima yanık tutuluyor. Otobanlarda veya şehir içi yollarda bunlardan görebilirsiniz...

Genç yaşta hayata veda eden Giritli meşhur müzik ustası Ksiluris'i anma gecesi için verilen

Devamı haftaya..

bir konsere gitmiştim... Konser halk müziği enstrümanları müzesinin bahçesindeydi. Ustanın kemeçesi de aynı gece bu müzeye bağışlanıyordu. İşin hoş tarafı bu müzenin eski **Atina Mevlevihanesi**'nin hemen yanında olmasıydı. Burada çoğunun medrese olarak bildiği, Roma Agorası'nın karşısında bulunan mevlevihanenin ne yazık ki sadece üçgen alınlıklı ve kemerli taş kapısıyla bahçe duvarları duruyor... Daha sonra müze bahçesinin önündeki küçük meydana kahvelerin arsında devam eden bu konser sırasında çalınan bir enstrüman dikkatimi çekti. Bu **stamna** dedikleri pişmiş topraktan yapılmış bildiğimiz testiydi. İki tarafındaki biri büyük, biri küçük olan deliklere avuç içiyle vurulmak suretiyle çalınıyordu ve testinin ağzından **dup dup** diye tok bir ses çıkıyordu. Konser geç saatlere kadar sürdü. Dinleyiciler sürekli başka bir parça isteyerek müzisyenlerin iflahını kestiler... Nedense bu insanlar şarkı dinlemeyi ve söylemeyi çok seviyorlar. Nerede olursa olsun, söylen bir şarkıya hemen iştirak ediyorlar ve herbiri, eski-yeni bütün şarkıları biliyor. Seneler önce, bir arkadaşımın Olympia yakınlarında bir köyde bulunan ve türlü meyvelerden oluşan oldukça büyük bahçesinde hafta sonları çalışmaya gidiyorduk. Bahçenin bulunduğu yerin önünde göz alabildiğine dümdüz karpuz ve domates tarlaları uzanıyordu ve bir sürü işçi çalışıyordu. Kimisi domates, kimisi karpuz topluyordu. Biz de portakal ağaçlarıyla uğraşıyorduk. Yani bu geniş ovada herkes birbirini görerek çalışıyordu. Benim nereli olduğumu öğrendiklerinde içlerinden biri bana seslendi. Öyle uzaktaydı ki, sesi güçlükle geliyordu; **"Turkoooo pes to amaneeee"** yani **"aman amanlı şarkı söyle"** içinde aman geçen şarkılara burda **amane** diyorlar. Çok garibime gitmişti. Bir adamdan iki saniye içinde şarkı istenir mi yahu?. Neyse ki muhabbetçiliğin bir gereği olarak az çok musiki bililiğimiz vardı ve onları kırmamak için bir tane söyleyeyim dedim,

ovaya doğru başladım söylemeye; **"Amaan pınar başı burmaa burmaa yaar yaar yar yar yaaar yar aaamaaaaaan"** şarkı bitince bir baktım bir çocuk **elinde kocaman bir karpuz bana doğru geliyordu**. Karpuzu getirdi, önüme bıraktı ve **bunu, söyledığım şarkı için gönderdiklerini** söyledi. Ardından yine aynı ses duyuldu; **"Turkoooo pes to amaneeee"** Yine söyledim; **"Aamaaaaaan oooooo vaaaruuuu taa silideraaa aamman aaamaaaaaan"** Bitiminde bir çocuk yine bir karpuz getirdi, teşekkür ettiklerini söyleyerek bırakıp gitti. Bir dakika sonra tekrar, **"Turkoooo pes to alloo amaneeee"** yani başka bir amanlı şarkı söyle dediler. Her zamanki gibi beni de çöştürmüşlardı en sonunda. Kendi kendime, gülmekten kırılıyordum. **Bir şarkıya bir karpuz veriyorlardı**. Artık onlar söyle demeden amanlı, amansız aklıma gelen şarkıyı söylüyordum. Bir ara bir de baktım ki, önümde bir sürü karpuz var!... Bu **aşk ova** konserinin sonunda bu Anadolu lu kardeşinizin önünde tam **22 tane karpuz** duruyordu... Arkadaşım gelince kızdı ve **"Nasıl götüreceğiz şimdi bunları?"** dedi. Bense hemen birini kesip yemeye başlamıştım bile...

Ben böyle içki içen ve böyle yiyen adamlar görmedim arkadaş... Taver-naya gittiklerinde oturdukları masanın üstünde tek santimetre boş kalmıyor, meze de meze... Bu da yetmiyormuş gibi masadan masaya ikram ediyorlar. Burda adamda ne dalak kalır ne karaciğer. Dayıyorlar rakıyı, dayıyorlar şarabı... Hele Giritliler içmeden bir saniye durmuyorlar. Özellikle sonbaharda, bahçelerde **Çikudla** denilen Girit rakısının kazanları kaynıyor. O kadar sert ki, masanın üstüne döküp çakmağı çakınca yanabiliyor. Bir yandan yapıyorlar, bir yandan içiyorlar. Daha yapılırken damıtma kazanının musluğundan damlayan **Çikudla'yı** alıp sıcak sıcak masaya getiriyorlar ve soğuyuncaya kadar kafaya dikiyorlar. Bu böyle günlerce sürüyor, öylece bakakalıyorsun.

OTOMATİK PATLICAN

- Liselerin, üniversitelerin vesairelerin sonraki yıllardaki toplantılarına asla katılmam. Bıraktığın yerden saran adamlar neyse de bıraktığın gibi olan adamlar beni üzer. Hala filinta gibi sık saçlı sıra arkadaşın gelir "ooo g.tü göbeği salmışın" der, üzer... "Sen de hala bıraktığım gibi incecik ve ırrıspı çocuğusun" da denemez yalandan gülünüp sikko çilek şerbeti yudumlanır. Hayır, o şerbet evde siniri bozmadan da yudumlanabilir.

- Kadınların saç tokalarını, erkeklerin çoraplarının tekini kaybeden aynı örgüt bence.

- Paralel Yapı diye inşaat şirketi kurasım var.

- Otobüs yolculuğu sırasında gördüğü sineğe; "vay nasılda beleşe seyahat ediyor" diye imrenmemiş adam kadın görmedim desem yeri var.

- Motor bisiklete; "moto siklet" diyen adam ayrı adamdır, tatlı adamdır.

- Twitter, Facebook ya da iletişim sektörü öğeleri ile komik oldu sanılan şarkı yapmak yasaklansın...

- Video izlemeden önce çıkan ve belli bir süre seyredilmeye zorlanan reklamı s.kip adasım geliyor bazen; sonra kenarında yazıyor, kızgınlığım geçiyor!

- Denk geldiniz mi bilmiyorum ama bazı minibuslerde "Burada sigara içmenin cezası 69" yazıyor.

- "Şeytan diyor" ile başlayan her cümlem, imkânsız ile bitiyor.

- Nedense yeni gözlük almış kişinin gözlüğünü, etrafındaki kişiler sırayla alıp takmazlar ise dünya yok olacaktı gibi geliyor.

- "Çok affedersin" diye başlayan her cümlem affedilmez sinkaflarla son buluyor!

- Okulda çaldığı flütünün içindeki tükürüğünü arkadaşına savurmamış adam görmedim. Böyle büyük konserlerde falan flüt çalan abi yandaki obuacıya saçacakmış gibi bir psikoz oluşturdur bu bende...

- Mavi yeşil algler nedir ağacım taraftar grubu ismi gibi?

- Küçük Gerginlikler Vol 1:** Bardağın dibine yapışan buzu havaya dikmek, her an düşecekte dişi kıracak diye korkmak. Düşen buzun harbiden de dişe çarpması, çınlayan kulak, korkan yürek.

Alper Çelik

otomatikalper@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

RAMİZE ERER

AYRILAN TILAR

Gardolap
(İkinci Kısım)

İlk kısmın özeti: "İkinci el bir buzdolabı ve gardrop bakınırken, önünde yaşlı bir adamın oturmuş televizyon izlediği bir dükkana giriyordum. Yaşlı adam, arka tarafa gidip bakmamı, orada kendi kullandıkları bir dolap olduğunu söylüyor. Eski eşyaların oluşturduğu bir dehlizden geçerek, arkaya varıyorum. İçine girdiğim mutfak gözden geçiriyorum, sonra dolaba yaklaşıyorum..."

Tuhaf iniltiler çıkaran ve ansızın küçük sarsıntılar geçiren buzdolabının, boydan boya uzanan kapı koluna uzandım, çektim. Kapı gelmedi. Sertçe bir daha çektim.

Orta rafta, kutusu kapalı, ama daha önce açıldığı belli olan, dış kısmı yağlanmış bir kilotluk plastik bir beyaz peynir kutusu duruyordu. Kapıyı ilk açtığımda gözümün tek çarpan bu yağlı kutuydu; dolapta bundan ve raftaki meyve suyu şişesinden bızma bir su şişesinden başka hiçbir şey yoktu. En alttaki şeffaf, meyvelik ve sebzelik rafında da belki bazı gıdalar mevcut olabirdi, ama şeffaflığı azalmıştı ve içindeki tuhaf karaltılardan başka bir şey görememişim. Bunların dışında, asıl önemli olan tuhaf şey, bu ufak ofis tarzı buzdolabının, çok güçlü ve temiz bir iç ışığı vardı. Ve bu güçlü aydınlatma, sanki belirli bir açı verilmiş bir spot lambası gibi, en çok da orta raftaki beyaz peynir kutusunu aydınlatıyordu! Oraya, o orta rafın en ortasına, sanki bir tanıtım fotoğrafı çekilecekmış gibi özellikle bırakılmışa benziyordu. Buzdolaplarının içlerine nasıl da şaşkınca ve garip umutlarla dolu, dakikalarca baktığımı bilirsiniz. Benimki o kadar sürmese de -çünkü kendi dolabım değildi- yine de o tuhaf hazzı yaşadım.

gımı söyleyebilirim, ve daha fazla risk almamak için lastikli kapıyı kapattım. Aslında daha çok bakabileceğimi düşünüyordum. Çünkü bana bunun için izin verilmişti. "Git içeriye, bak," demişti, yaşlı adam. Eğer arkamdan yanaşarak birisi gelse ve ne yaptığımı soracak olsa, cevabım çoktan hazırdı. Buzdolabına baktığı ve bunun için izin aldığını söyleyebilecektim elbet. Biliyorum, çoğunuzda bu, şu an için saçma gelebilir ama, aldığım bu "izin" gerçekten muhteşem birşeydi! Rahatlatıcıydı. Güven vericiydi. Üstelik yaşlı adam da hiç seslenmemişti. Birbirimize seslenerek iletişim kurabilecek mesafedeydik. Ne yaptığımı, ne düşündüğümü sorabilirdi. Eski eşya koridorundan geçerek yanına gittim, bunu ona ben söyledim.

Dolabın benim için çok gürültülü olduğunu, aslında bir de küçük, tek kişilik gardrop aradığımı kendisine aktarıırken, yine televizyona bakıyordum, bir an yüzüme baktı, yine ifadesiz bir şekilde, sonra tekrar televizyona döndü, en son tekrar bana baktı. "Yukarıya çık. Orada var bir tane," dedi.

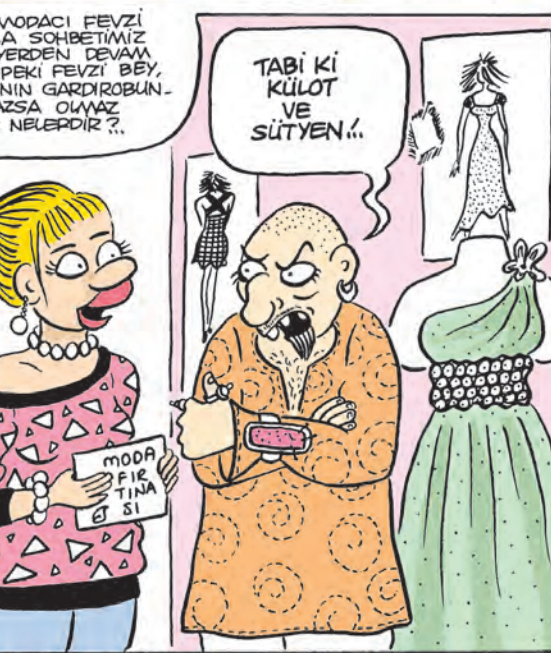
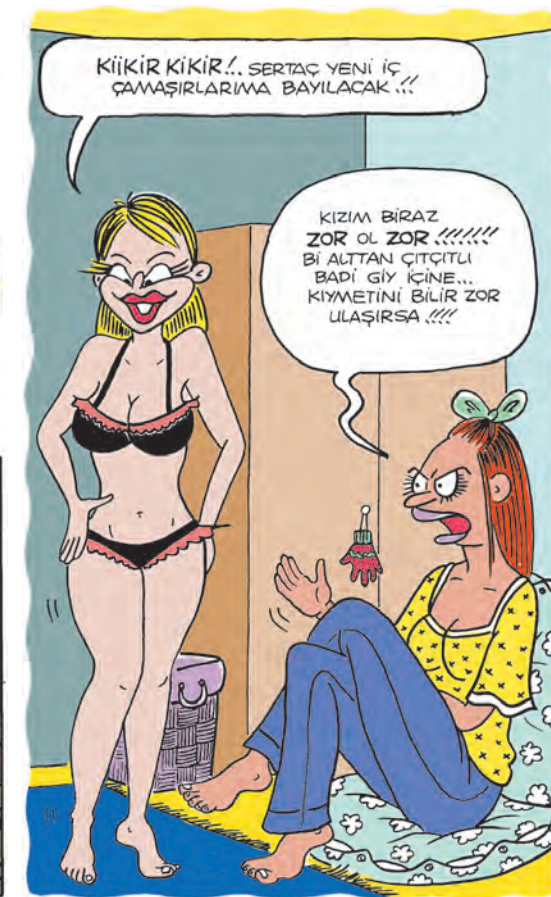
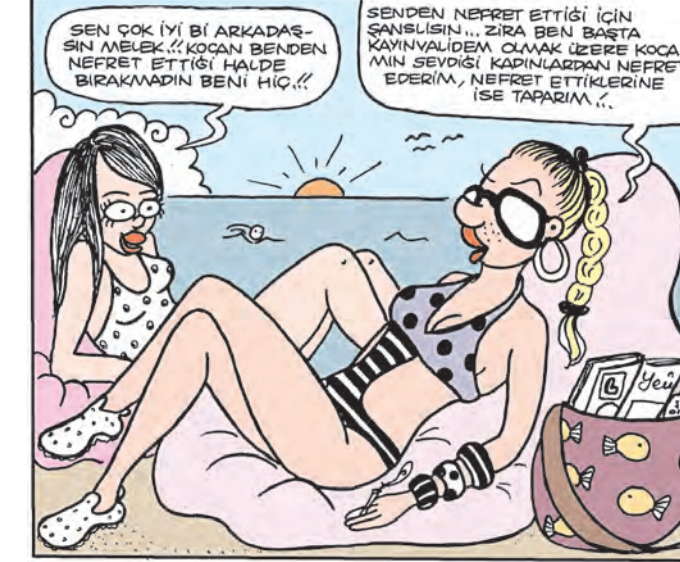
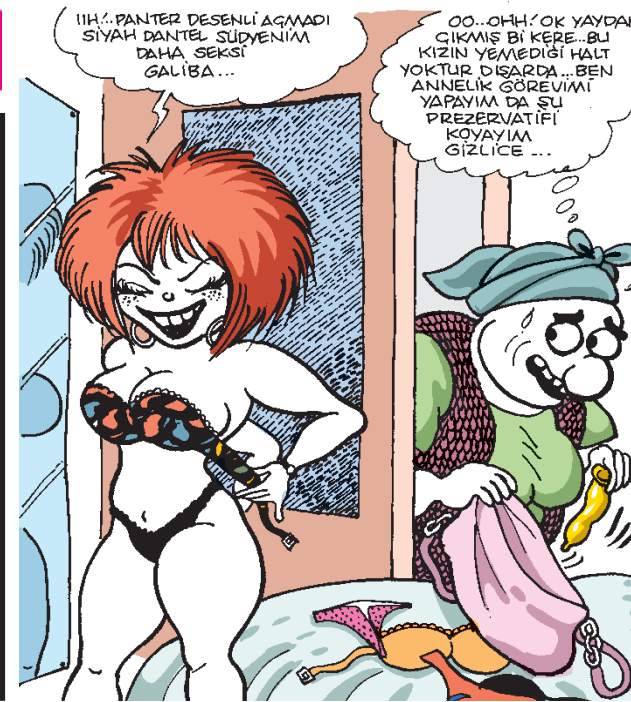
Sanki artık daha fazla samimi olmuştuk, ben de bu dükkanda çalışıyordum, bana küçük bir iş için talimat vermiş gibiydi; bu garip heyecanlı yukarıya çıkan kirliliğe basamakları tırmandım. Dükkan hıncahın eski eşya ile doluydu, basamaklara bile, sehpa veya katlanır masa, etajer olsun, birşeyler koymuşlardı. Yukarı kata vardığımda beni ilk önce bir karanlık, sonra tavandaki ufak aydınlığın camından vuran buğulu, loş bir ışık karşıladı. Bu aydınlık, aşağıdaki karanlıktan daha hüzünlüydü ve de sanki daha karanlıktı... "Orda var bir tane," demişti yaşlı adam, yine o garip tavrıyla, nerede olduğunu tam söylemeden, benim kolayca bulabileceğime inanarak... Eski ağaç, bazıları rutubet, bolca tutkal ve vernik kokan ikinci el mobilyaların arasında gezinerek gardolabı ararken, bina veya dükkân ile ilgisi olmayan, yine eşyaların kendi aralarında oluşturduğu

tuhaf dehlizlere dalıp çıkıyordum. Bir karyola altlığı olduğunu düşündüğüm kocaman bir suntuğun yanından geçip, dört çekmeceli ve aynalı büyük bir dolabın yanına geldiğimde, biraz daha ötede yaşlı adamın sözünü ettiği gardropu gördüğümü sandım. Siyah ve kapalı kanadı aynalıydı. Öbür kanadı yarım aralanmıştı. Ayna istemiyordum aslında, ama rengi çok güzeldi. Yapmacık bir yağlıboya sıyahlığı yoktu üzerinde, hattâ doğal bir abanoz dokusunun koyuluğu bile değildi! Bir panterin tüyleri gibi, daha gerçek ve daha canlıydı. Ben hareket ettikçe de buradan açığı renkleri değişiyordu! Fakat daha fazla ilerleyemedim. Önüme kocaman bir masa ve bazıları ikili bir çekyat çıktı. Masanın altından sürünecek geçtim, ayağa kalktım. Ortasına basarak, usulca kendimi öte yana bırakmayı düşünüyordum ki, çekyat mekanizması gıcırdayarak birdenbire açıldı, arkaya düştüm, yuvarlanarak gardolabın içine girdim, kapıları ardımdan kapandı...

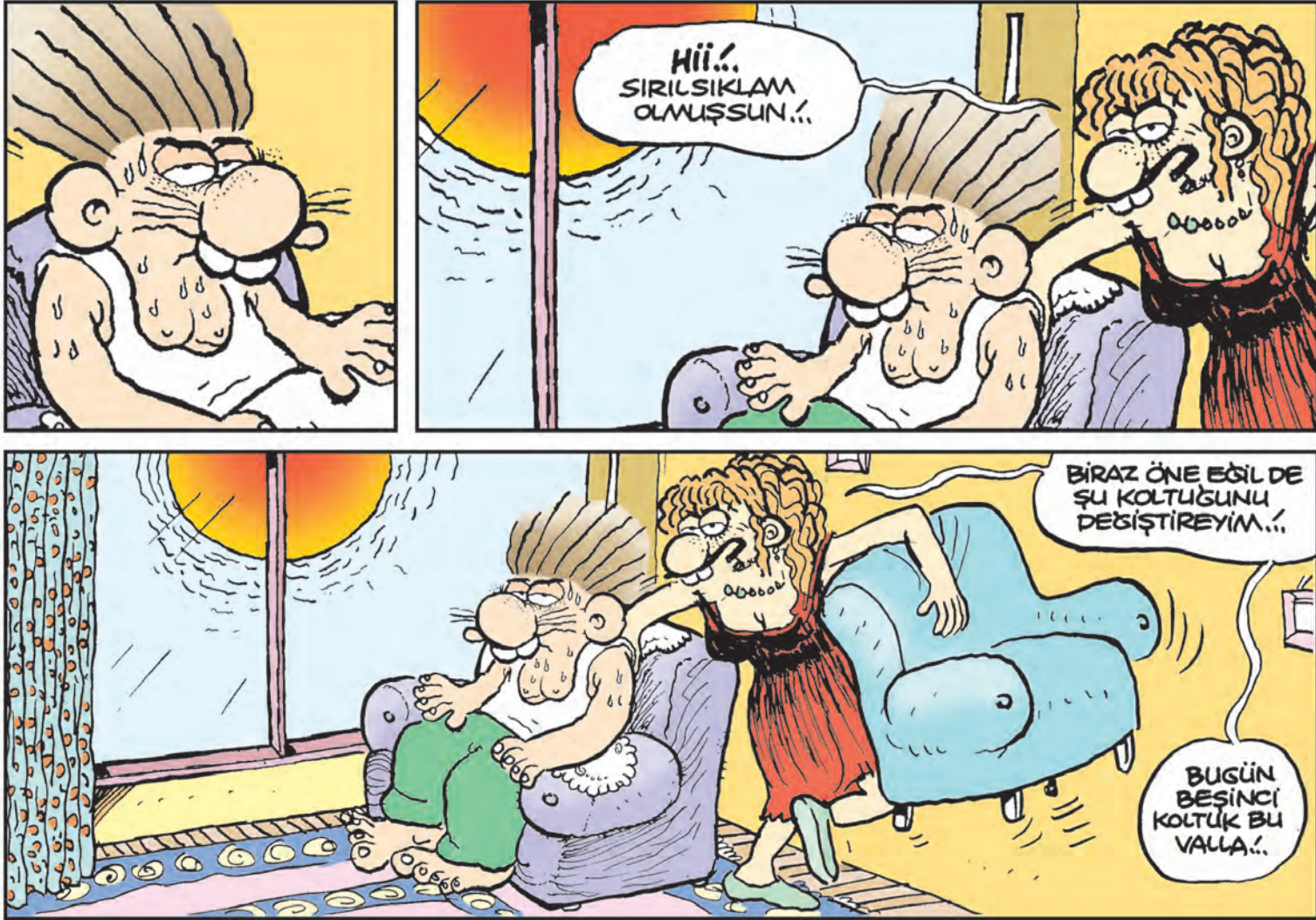
Karanlıktı. Hiç ses yoktu... Ayağa kalkmıyordum. Ben de ses çıkarmadım, ve kımıldamadan duruyordum. Öylece beş-on dakika geçti. İçerisi garip bir şekilde havadardı. Hiç terlememiş ve bunalmamış, sıkılmamıştım. Ayak sesleri duydum. Dolabın kapısı açıldı, yaşlı adamı gördüm karşımda. İçeri girdi, "Televizyonda hiçbirşey yok," dedi. Bir çit sesi duydum ve içerisi aydınlandı. Parmagını o düğmeden kaldırıp, başka, kocaman bir yeşil düğmenin üzerine getirdi yaşlı adam: "Gelmek ister misin? Biraz gezicem," dedi.

Nedense, ona inanıyordum. Belki, tuhaf ama güven verici o tavırları için, belki de yıllar önce çocukken kaybettiğim babama benzediğinden... "Gelmek istiyorum," dedim. Düğmeye, elinin ayasıyla vurarak bastı. Gardolabın havalandığını, aşağıya doğru çekildiğimizi hissettim. Bir dakika sonra tepedeki bölme de açıldı ve bulutları gördüm.

M E T İ N F İ D A N

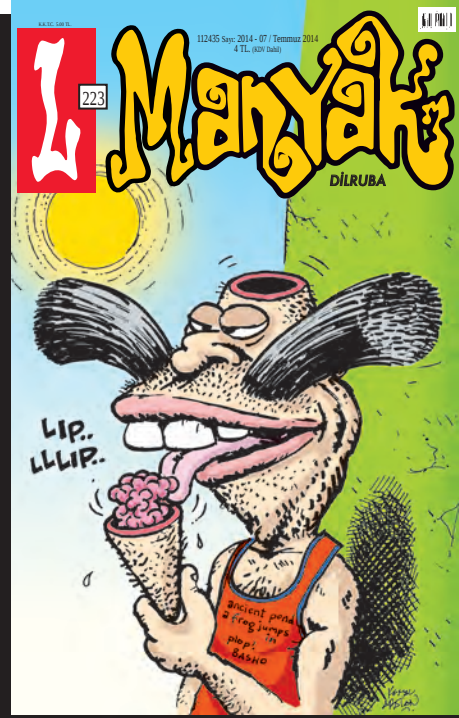
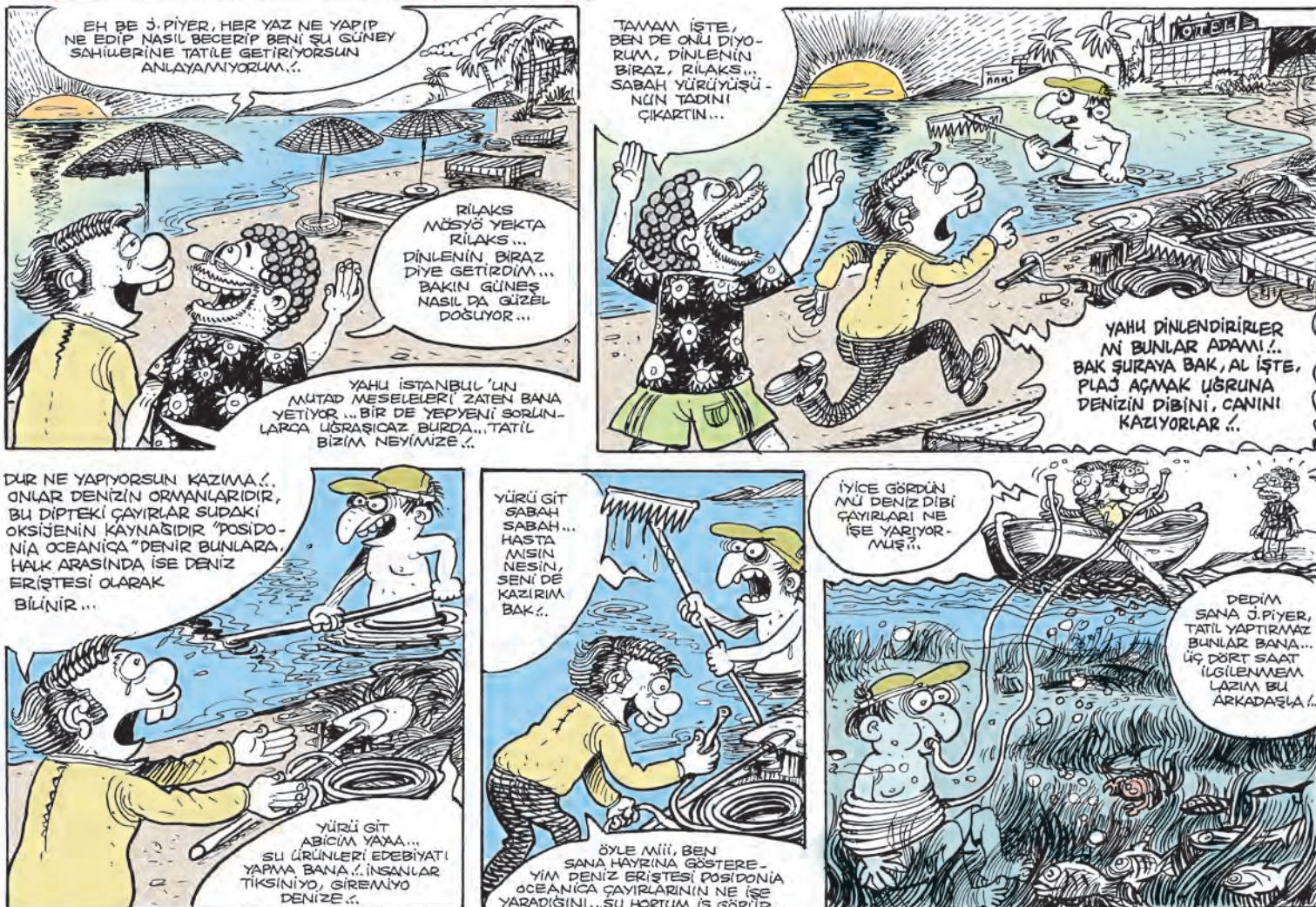

Tuncay AKGÜN

GÖNÜL ADAMI

Güneri İÇOĞLU

**TEMMUZ SAYISI
BUZLU LİMONATA
TADINDA :)
BAYİİLERDE..**

ERDENER ABi

—Ben sana bir ay
evvel su tesisatını
yaptır dediydim... Bak
patladı aşağıya şakır şakır
su akiyo..

-Sus laan..

-Abi denize nerden gireceğiz?. Denizi göremiyorum...

-Peki beni
görüyor
musun?

-Eh be Erdener!
Bu sıcakta bana da
takım elbise giydirdin
yani...

-Beter ol!..

—Pardon, acaba bizimle plaj voleybolu oynamak ister misiniz?..

-istemem.!

- Onbeşinci yazlığımı
da yaptırıyorum
Erdener... Sıkıntıdan
her tarafım sivilce
oldu...

-Olur böyle...

K. ERTEN

Kullanan Adam

AHMET YILMAZ

TERMİK SANTRALİ DİKTİLER..MİNA
KOYIIM, ATIK BORUSUNU DA VERDİ-
LER SUYA, ANASINI ZİKTİLER DENİZİN
KUMUN.. HALBUKİ GEÇEN GENE
NE MANİTA GELİYODU, NE YIYISLAR
OLUYODU BURDA BİLİYÖ MÜSÜN
İBRAHİM ABİ?!

KONUŞMANIN SONUNU GÜZEL BİTİR-
SEYDİN BAŞINA SAZLIKTAN TAÇ TAKA-
CAKTIM, AMA GÖRÜYÖRÜM Kİ SEN RAD-
YASTONDAN DA MÜĞİBET BİR İNSAN YAV-
RUSUYUMUSSUN... ALICAN BUNU GÖTÜRE-
CEN MARS'A, BAĞLIYICAN PATHFINDER İN
ARKASINA, Bİ ORAYA-Bİ BURAYA SÜRÜY-
CEN, DAŞAKLARI ÜN UFAK OLUNCAYA
KADAR...

HAIN EVLAT ÖKKES

Can Barslan

EVLAT KENDİNE İFTAR
FADIRI YAPMIŞSIN AMA
BUNUN BI PARAVAN OLDU
BİLİYOR... ORUCUNU AÇM
HIÇ KİMSENİN HOŞUNA
YOR BİLESİN..!

HE?..HÜ?
HA?..NE
DEM EK
İSTİYÖN
HOCA?..

30 GÜN DAYANAMIYOSUN
DİMİ... SENİN TUTTUĞUN ORUÇ
KABUL OLMAZ... GÜNAHTIR GÜNAH...

HİSSE ÇIKMAY
DİŞARI BE.

erkut abi

KAAN ERTEM

BES TANE DAİREM,
İKİ TANE YAZLIĞIM
VAR, FAKAT HAYATI
PAYLAŞABİLECEĞİM BİR
EŞİM YOK ERKUT.., YENİ
SEZONDA HEMEN BİR
EVLENME PROGRAMINA
KATILACAĞIM... YETTİ
CANIMA ARTIK ...TELE-
VİZYONDA İZLE BENİ...

HEMEN BAŞVUR
HIÇ DURMA...
DUR BİR SAY İÇİ
BU KONUYU
KONUŞALIM

BUNA KADIN ERKEK İLİŞKİLE-
RİNİ EN BAŞINDAN OTUZ BEŞ BİN
DEFA ANLATIN ... YİNE ANLAMAZSA
ON DEFA GERGEDAN GEÇİRİN BUNUN
ÜZERİNDE, TAA Kİ ANLAYANA KADAR...
KADINLARA BAKIŞ AÇISIINI DEĞİŞTİ-
RİN... SÜRECİN SONUNDA ÇOK
ACAYIP BİR ADAM OLMASI
LAZIM...

LAN ERKUT, BUNUN
İNTİKAMINI ÇOK KÖTÜ
ALACAM SENDEN...
ANLIYOR MUSUN
BENİ?..

Piss
Piss
Piss Piss

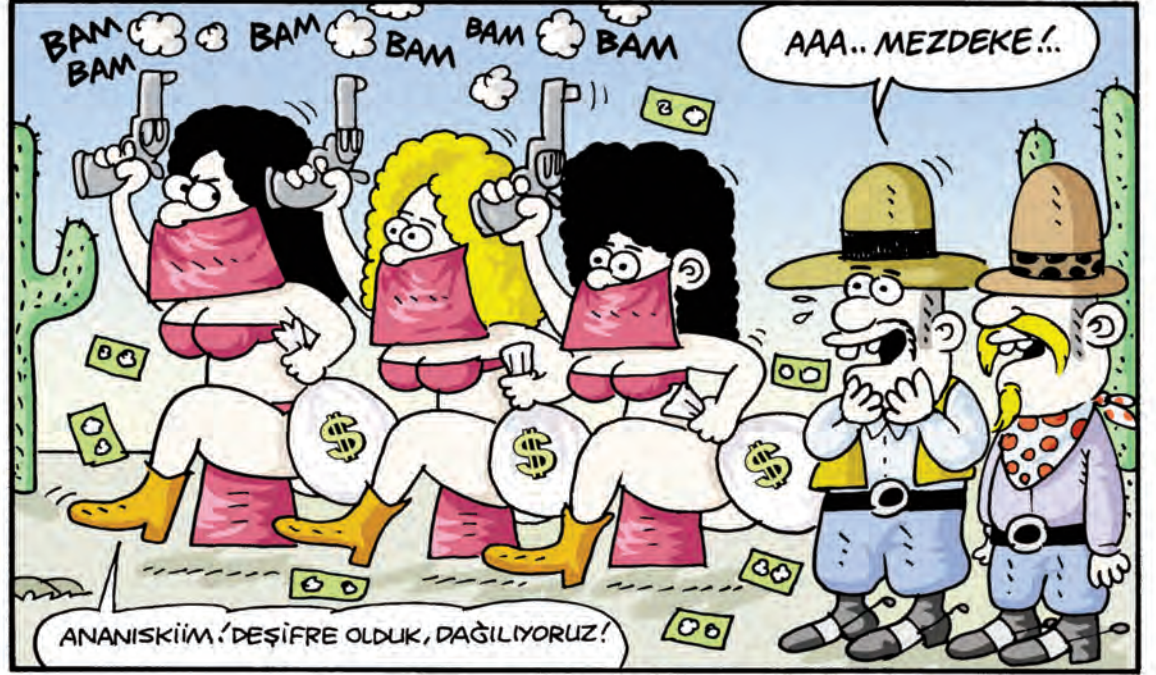
ERKUT
TEMİZLE
VE
ÇIK

YAŞAM KOÇU AFET'

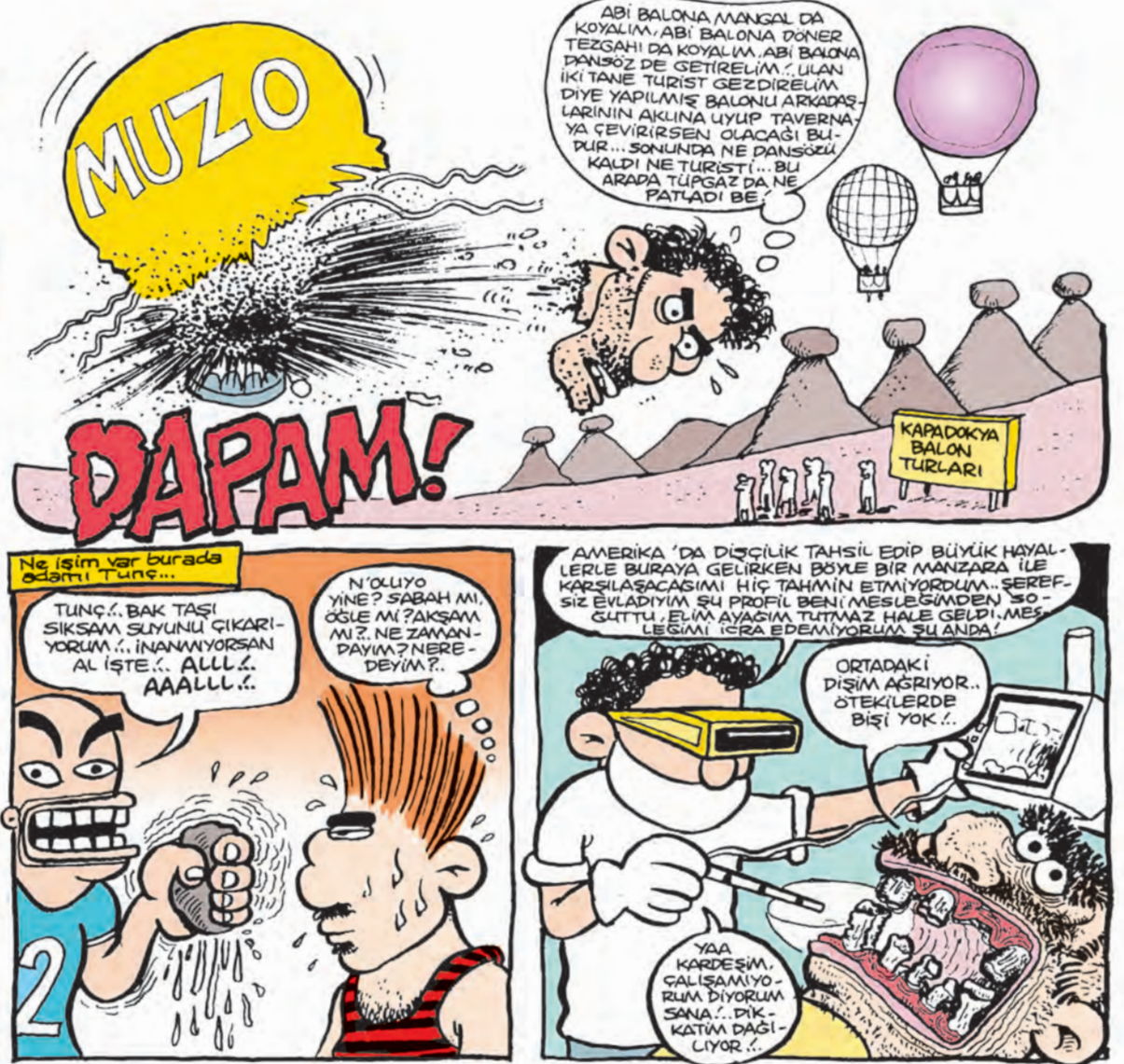
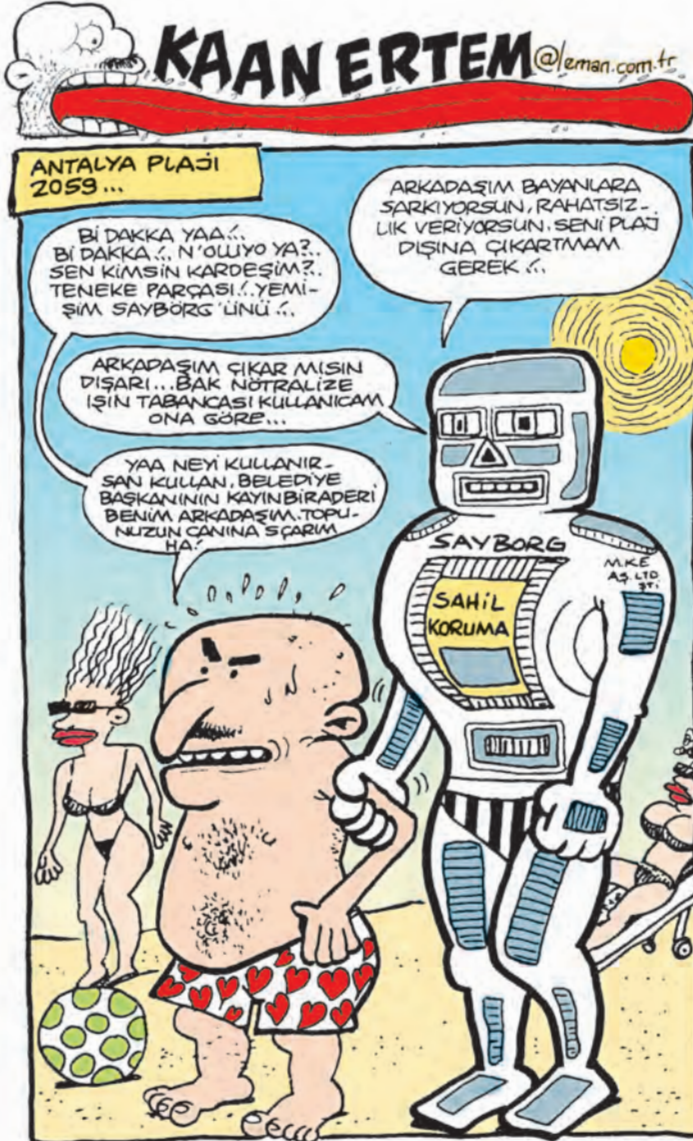
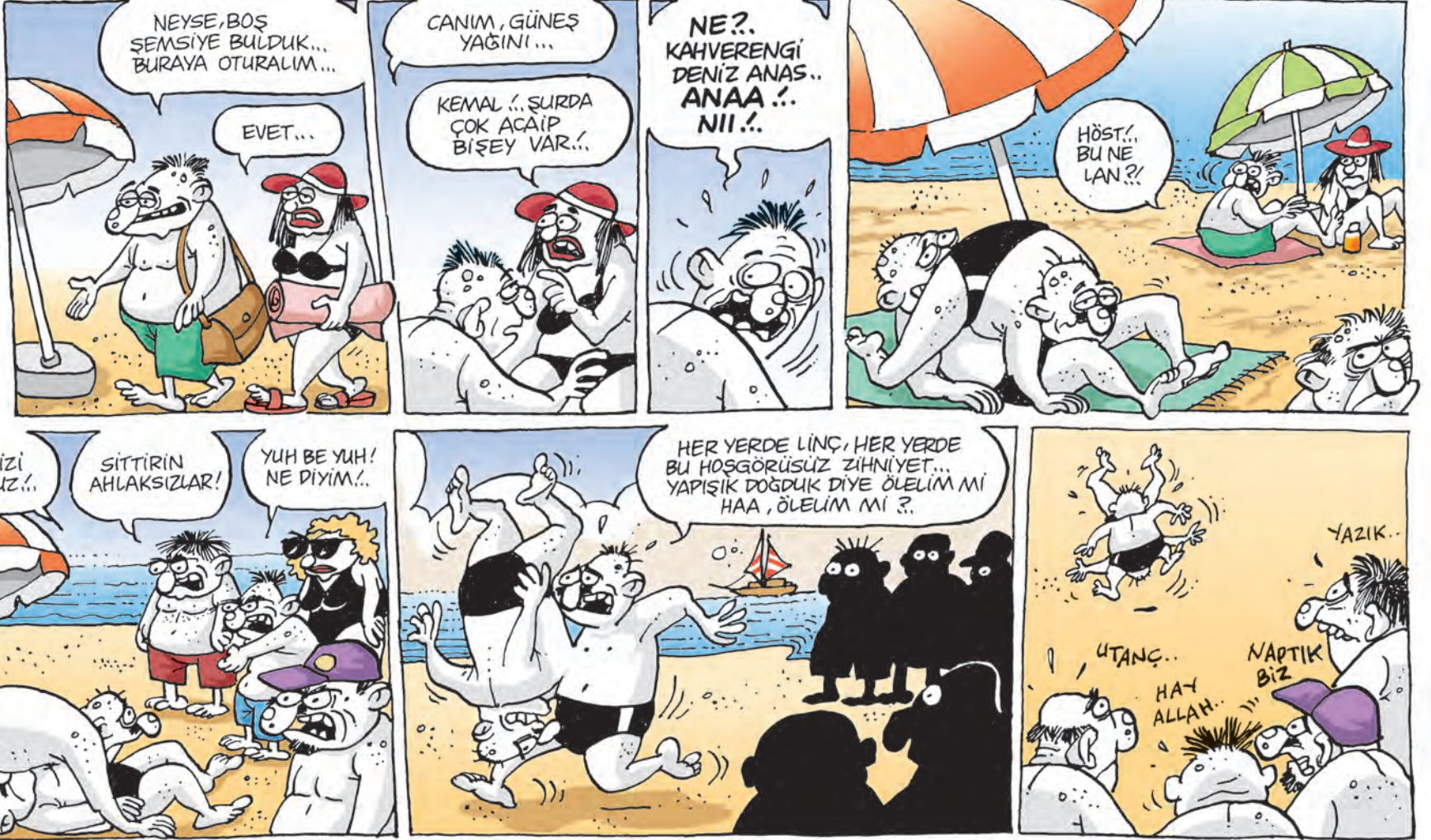
**FEYHAN
GÜVER**

ALPER ARTIK
BENİ SEVMİYDO..
ÖLDÜRLÜCEM KENDİMİ..
İNTİHAR EDİCEEM...
ALPERSİZ YAŞAY-
MAM BEEN.!

FEHSUPANALLAAH!..
BASINI KALDIR DA ŞU
GÖKYÜZÜNE BAK... ŞU
KOSKOCA KAINATIN İÇİNDE
BİR G.TÜ BOKLU ALPER
NEDİR Kİ EVLADIM...
NEDİR?..

DENİZ,
KUM,
GÜNEŞ,
HORMON

- Sıkılhan, annen ben evet. Alo, evet. Eve bir moto kurye yolluyorum, kendisine yirmibeşten az olmamak üzere saç teli vericeksin.

- Nası yani saçımı yolup kuryeye mi veriyim, anlamadım ki?

- Açık konuşucam Sıkılhan, senden emin olmak zorundayız çocuğum. Sana yeterince sevgi ve ilgi gösteren, seni çocukluğundan beri piyano, yelken, squarç, dağcılık vb gibi toplam 21 kursa göndermiş, uygar, bakımlı, eğitilmiş, vizyon sahibi, beyaz tenli, prezantabıl, babanı kastederek söylüyorum, metro-seksüel, çocuk da kariyer de yapmış ve aynı zamanda....

- Evet müthişsiniz, konuya gelelim.

- Konu şu ki; biz böyle kusursuz ebeveynler olmamıza rağmen senin uyuşturucu kullanıyor olmaktan kuşkulaniyoruz. Malum Bonzai felan da patladı, her gün TVlerde... Saç tellerini vericeksin ilgili yerlerde inceletecez. Çünkü evden bir takım eşyalar kayboluyor Sıkılhan. Onları satın kozmetik, düzeltiyorum, narkotik bazı maddeler aldığını düşünüyorum. Evdeki koşu bandımı ele alalım.

- Neyini?

- Koşu bandım. Düzeltiyorum, yalnız benim değil tabi, ailemizin, 167 bilgisayar programlı ekstra kardiyak koşu bandı. Evet bi takım eski eşyalarımızı kullansın diye kapıcıya verdik ama koşu bandını vermiş olamayız. Bir kapıcı koşu bandını ne yapсын. Geriye bir tek olasılık kalıyor... eee... eh... evet... haa... yaa...

- Eee?

- Yok bişi çocuğum, nasısın, bi sorunun bi problemin var mı? Bize herşeyini anlatabilirsin Sıkılhan, evet. Eee, koşu bandı şeyisini unut. Şimdi hatırladım, onu servisine gönderdiydim ben... Kariyerimin dönüm noktasındayım Sıkılhan, ofiste Adminstreysin Çif Menicimır Sabediteysin pozisyonu açıldı da bitane, kafam meşgul unutmuşum, evet.

- Moto kurye yoluyla günahımı almak ister miydin anne?

- Eheh, evet mizah bu genç adam, evet, kurye, günah almak, hoş espiyridi. Herneyse kızmadın diy mi? Alo... Alo? Niçün ses vermiyosun Sıkılhan? Alo naapiyosun çocuğum?

- Saçımı başımı yoluyorum.

- Çıkmı ulan o klimalı çilek odalarından, AVM'lerden, para tuzağı kazıkçı tatil kövlerinden, buraya dağa bayıra tabiyata gelin!

- Ne?

- Alo, benim dayısının aslan yeğeni, Ömür Kartzambak konuşuyor: naaber? Nası gidiyo veruş karış işleri? Ulan bi durun be, durun bi be... Habire çat çat çat...Var ya sizin nesil acaip, kıymetini bilin. Ha vallahi kıymetini bilin...

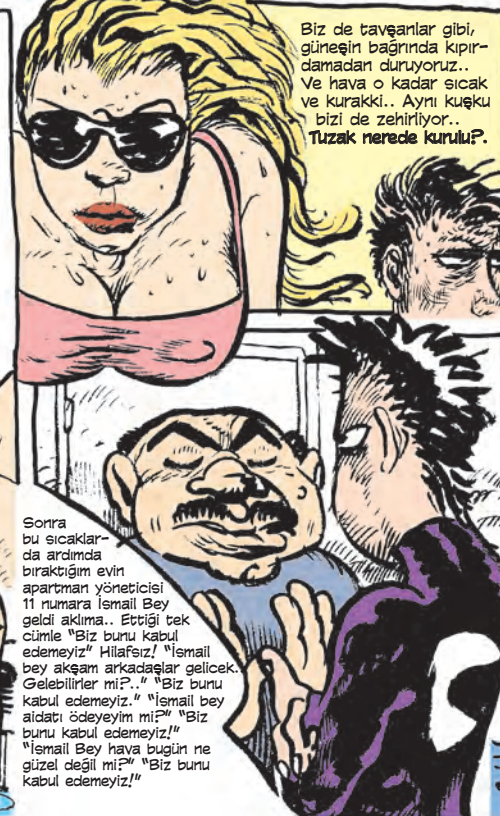
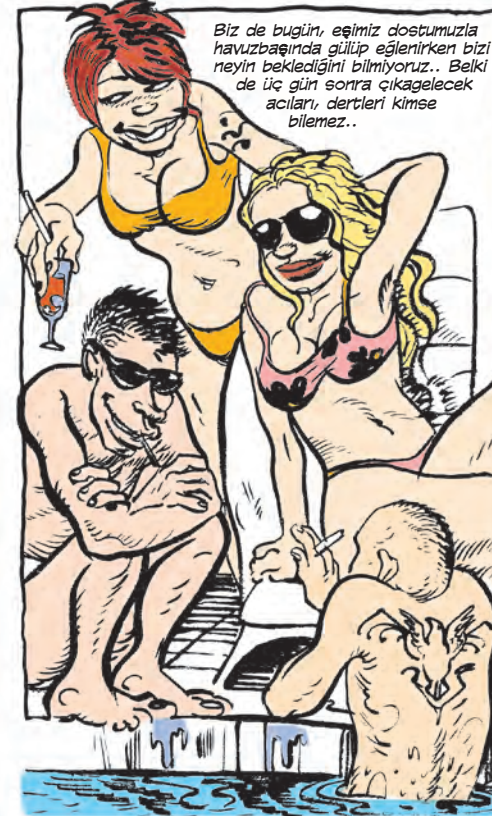
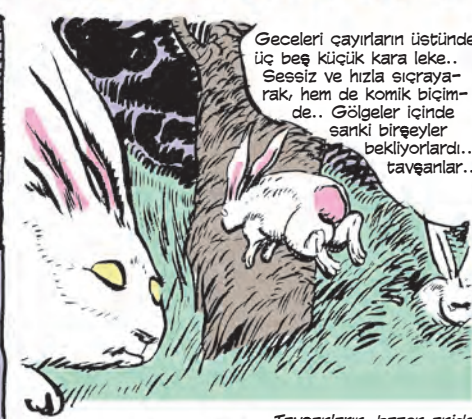
- Evet Ömür Dayı ben ve neslim seni dinliyoruz, bişi mi diyceñ?

- Şimdi ben Ömür Kartzambak olarak sigaraya savaş açtım yeğenim. Şöyle ki: sigara bağımlılığı olan evlatlarımızı yalayarak tedavi ediyorum. Hani var ya nikotin bantı yapıştırıyollar kızlar oralarla buralarına. O şekil, ben işte, kız sigara bağımlılarında vücüdün belli noktalarına dilimi tatbik ediyorum. Al gel arkadaşlarını, kızlı erkekli doplaşın, denemesi bedava. Başka şifaları da var benim salyalarımların...

- Ohoo hepten oldun sen dayı yaa...

- E her boku siz biliyorsunuz de mi? İlmen kanıtladığım bişeyi söylüyorum ben. Burda kahvede kırk kadar gönüllüğü yaladım bi daha sigara içmediler. Nikotin bandına felan para

KURAKKK

vereceğinize gelin ben yalıyım işte. Alo... Kapama lan... İyi kapayın ozaman, sigarayı da için ama soona beni arayıp da böhür böhür öksürerekden yalvarmayın. Hah, ben diyeceği mi dedim!...

- Sıkıl Babaaa, naaber, Buğra ben babaaaa, uhuhuh... Nasılız? Ehihi. Beni soracak olursan süperim hamdolsun. Ultra, ahaha. Var ya, yok olm böyle bişey.Yalnız "Her ihtimale karşı yoğurt lazım" dedi Celil Abi, seni o yüzden aradım.

- Ben seni, senin benden yoğurt isteme ihtimalin için seviyorum zaten Buğra.

- Harbi lazım olabilir ama. Samimi hislerle istiyoruz biz o yoğurdu.

- Doğrudur...İki hiyarın yanında yoğurt... Ortam cacığa keser, güzel olur.

- Ne cacığı hacı! Ortam superlere kesiyo bak terbiyesiz evladıyım. Var ya, yok lan böyle bişey. Servis Şoforu Celil Abi "Yaz geldi, sahil beldelelerine inelim Buğra'm" dedi. "E güzelmış baba" dedim, atladık servis minübüsüne. Bir şirin beldemizin belediyesi önünde sotaya yattık. Saat onsekiz civarı belediyenin "Sinek Mucadele Aracı" gözüktü. Var ya olm, yok lan böyle bişey.

- Yok yaa, ehe.

- Var abi.

- Herneyse.

- Diyorum sana yok böyle bişey abi. Aracın damperinde şöyle makineli tüfeğe benzer bi alet var o aletten bulut gibi fosur fosur haşerat ilacı saçıyo. Dört camı da açıp arkasına takıldık biz bunun. Birinci fiteste yirmiyle gidiyoruz ama kafalar şimdiden binbeşyüz oldu, öhhe öhhü...

Mütiş lan. Var ya, yok hakaten böylesi. Öh. Böhhh. Böhhür... Anında dümdüz olduk, inanmazsın. Böhhö böhhür... "Ondakkaya kalmaz sızarız" dedi Celil Abi, zehire karşı biri gelip bize yoğurt yuttursa diyoruz.

- Bok yutun, var ya olmaz öylesi, acanaip beyin burkuyo, dimağ büzüyo diyorlar...

- Yok abi yok. Var ya, harbiden arkadaş kurbanıyım olm ben. Böhh...

- Yaradı lan galba o haşerat ilacı, çözdün Celil Abi'ni...

- Ne yaradı lan tarrağım, ben Celil Abi'ye diil sana konuşuyorum, böhhü böh. Var ya senin gibi arkadaş olmaz olsun. Böhhö! Ne lan, naaptık kırk yılın başı bi yoğurt istedik. Arkadaş mısın lan sen, şerefsizsin. Böhhö böhhö! Böh. Puk. Pin. Böhhöğ!

Atilla ATALAY

LEMAN

Her şeye karışan adam Recep Tayyip Erdoğan, Galatasaray'ın genç futbolcusu Berk Yıldız'ın kolundaki dövmeyle de söylendi; "BU DÖVMELER NE YA.."

